

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Denisou Kalfeřtovou dne 18. 3. 2021 ve věci odsouzeného [údaje o účastníkovi], o žádosti o podmíněné propuštění,

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se zamítá žádost odsouzeného [celé jméno odsouzeného], narozeného [datum], o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 12 (dvanácti) měsíců uloženého trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 2 z 5.11.2015, č.j. 4T 261/2015-76 ve spojení s usnesením téhož soudu z 11.5.2020 -192.

Odůvodnění:

1. Odsouzený si podal žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který v současné době vykonává. Soud tuto žádost projednal ve veřejném zasedání.

2. Dle ustanovení § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

3. Pro odsouzeného tedy z předmětného ustanovení trestního zákoníku vyplývají ke splnění tři podmínky, a to 1) výkon nejméně jedné poloviny celkové délky trestu odnětí svobody, 2) polepšení se ve výkonu trestu a 3) pozitivní prognóza vedení řádného života po podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

4. Ad 1) Odsouzený byl do výkonu trestu dodán policií ČR dne 9.9.2020, konec trestu má značen na 9.9.2021, má tak splněnu podmínku vykonání poloviny trestu.

5. Ad 2) Odsouzený vykonává trest ve vysokém stupni zabezpečení, pracovní je zařazen na provoz údržby jako zedník, kde je dobře hodnocen. Doposud je však bez kázeňské odměny. Rovněž mu nebyl udělen žádný kázeňský trest. Je zařazen ve II. PSVD. Z výše uvedeného je zřejmé, že odsouzený si plní své povinnosti ve výkonu trestu odpovídajícím, nikoliv však nadstandardním způsobem, o čemž svědčí dosavadní zařazení ve II. PSVD a skutečnost, že zatím nedosáhl dostatečného počtu návrhů na udělení odměny. Druhá podmínka tudíž není splněna, o té by svědčila získaná kázeňská odměna a zařazení do I. PSVD, což soud postrádá.

6. Ad 3) k pozitivní prognóze vedení řádného života v době po podmíněném propuštění soud přihlíží ke třem dílčím kritériím, a to zajištěnému bydlení na dobu po podmíněném propuštění, zajištěnému zaměstnání či jiné formě výdělečné činnosti, a především předpokladu, že odsouzený povede v budoucnu řádný život.

7. Odsouzený má příslib bydlení od své družky, rovněž doložil pozitivní hodnocení od provozovatele ubytovny, kde v minulosti bydlel. Příslib práce však odsouzený nedoložil, prohlásil, že jej má pouze ústní, a to od bývalého zaměstnavatele.

8. Dle hodnotící zprávy Vězeňské služby ČR si odsouzený plní program zacházení. Predikce řádného života do budoucna je však mírně otevřená. Odsouzený je podruhé ve výkonu trestu. V minulosti byl vícekrát odsouzen k podmíněným trestům, kdy se ve většině případů ve zkušební době odsvědčil, byl tedy kromě dvou případů schopen prokázat, že je motivován k vedení řádného života. Odsouzený je sociálně zakotven, má dobré vztahy s družkou a možnost vrátit se

do původního zaměstnání. Problémem však může být, že pracuje v oblasti spojené s turistickým ruchem, která je v současné době postižena omezeními proti šíření onemocnění Covid 19.

9. K posouzení možnosti odsouzeného vést v budoucnu řádný život, nelze vycházet pouze ze současného výkonu trestu odnětí svobody, ale je třeba zkoumat i dosavadní život odsouzeného, a z něho usuzovat na sklony k trestné činnosti. Odsouzený je ve výkonu trestu podruhé. Předchozí výkon trestu ukončil v roce 1996, tedy před téměř 25ti lety. Tehdy byl podmíněně propuštěn a ve zkušební době se osvědčil (1999). Další dvě odsouzení v rejstříku trestů byla za sbíhající se trestnou činnost, kdy bylo upuštěno od uložení souhrnného trestu. Šlo o trestnou činnost vojenskou a majetkovou. V roce 2002 následovalo odsouzení pro majetkovou trestnou činnost a v roce 2007 a 2013 za zanedbání povinné výživy. V těchto třech případech se osvědčil ve zkušební době podmíněného odsouzení. Poslední záznam v opisu z evidence Rejstříku trestů je nyní vykonávaný trest za majetkovou trestnou činnost. Odsouzení je z roku 2015. Zkušební doba byla odsouzenému prodloužena, následně výkon trestu nařízen pro nedodržování dohledu. Z tohoto přehledu trestní minulosti odsouzeného je zřejmé, že odsouzený má tendenci se v určitých intervalech v řádu let, dopouštět trestné činnosti, stejně tak je schopen se následně chovat po delší dobu řádně, což vedlo k jeho osvědčení. V posledně jmenovaném případě se však řádně nepodroboval uloženému dohledu, a z toho důvodu mu byl výkon trestu nařízen. V současnosti tak nelze mít jednoznačně za to, že by dosavadním výkonem trestu bylo u odsouzeného riziko páčání trestné činnosti a dodržování případně uložených povinností sníženo na minimum. Splnění této třetí podmínky tak vzhledem k osobě odsouzeného a jeho sklonům k protiprávnímu jednání je třeba vázat i na splnění druhé podmínky, tedy, zda dosavadní výkon trestu postačí k naplnění účelu trestu. Odsouzený se ve výkonu trestu chová tak, jak se od běžného odsouzeného očekáváno. Pro podmíněné propuštění je však třeba nadstandardním přístupem k výkonu trestu prokázat, že dalšího výkonu již není třeba, že k nápravě odsouzeného došlo za kratší dobu, než na jakou byl vyměřen trest. A odsouzený dle názoru soudu svým chováním neprokázal, že tohoto bylo dosaženo. Proto soud neshledal splnění třetí podmínky.

10. Vzhledem k tomu, že nebyly splněny všechny tři podmínky pro podmíněné propuštění zároveň, soud žádost odsouzeného jako nedůvodnou zamítl. Zde je na místě připomenout, jak je opakovaně zmiňováno v ustálené judikatuře Ústavního soudu (např. ÚS 10/2009), že na podmíněné propuštění z výkonu trestu neexistuje právní nárok, naopak je podmíněné propuštění institutem výjimečným, který je uplatňován jen za předpokladu, že účelu trestu odnětí svobody bylo dosaženo dříve než uplynutím předpokládané délky trestu odnětí svobody.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost ve lhůtě tří dnů ode dne jeho oznámení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, prostřednictvím Okresního soudu v Liberci. Právo stížnosti nenáleží tomu, kdo se jej výslovně vzdal.

Liberec 18. března 2021

Mgr. Denisa Šmídová
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 15. dubna 2021.